

59

Διαθήκη

φ. 37^Γ-v

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 22/ κατὰ τὸ παλαιὸ εἰς τὸ ἀρ / χοντικὸν τοῦ μεγαλειοτάτου ἀφέντην Ἰακουμάκην Γριμάλδην ἐπειδὴν καὶ οὐδεὶς τῶν ἀν / θρώπων οἶδε τὴν τελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲ τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥρα κατὰ τοῦ Κυρίου τὸν λόγον δι / ἀ τοῦτον καὶ ὁ ἄνω εἰρημένος ἀφέντης Ἰακουμάκης εὐρισκόμενος εἰς κλίνην κατὰ / κοιτος καὶ φοβιζάμενος τὸν ἄωρον θάνατον μὴν τὸν καταλάβην ἀφνίδια / καὶ μείνει ἀδιόρθωτος ἐπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο / ἵνα διὰ τῆς τοιούτης διαθήκης διορθωθῆσεται σῶον γὰρ ἔχει τὸ νοῦ ἀκέραια / τῇ γλώττα καθαρὰ τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἐτέρας του αἰσθήσεις χάριτιν Χριστοῦ. Καὶ ἐν / μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπην καὶ τετελειωμένη / συνχώρεσιν. Ἐπειτα ζητεῖ καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν ἦτιον ἀφήνει καὶ τὴν εὐ / χὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν του τῶ μπαιδιῶν του καὶ / ὀλονῶν τῶν ἐγγονίων του. Ἐπειτα λέγειν πῶς σὲ ὅτιν καὶ ἂν τοῦ εὐρίσκονται στά / μπιλε μόνμπιλε κινητὰ καὶ ἀκίνητα ὅλα τὰ ἀφήνει εἰς τὰ χέρια τῆς / ἀρχόντισσας του κυρίας Ἐνκατερίνας νὰ τὰ ἔχην καὶ νὰ τὰ κρατῆν εἰς τὰ χέ / ριαν της καὶ νὰ τὰ ἐξουσιάζην καὶ νὰ τὰ κυριεύην καὶ νὰ τὰ καρπο- τρώγην ἕως / φόρου ζωῆς της καὶ νὰ ἔχην ἐξουσία νὰ τὰ πουργοτάξην εἰς τὰ παιδιάν τος / καὶ εἰς τὰ ἐκόνιαν τος σὲ ὅποιο παιδὶ θέλει νὰ δώσῃν πολὺ ἢ ὀλίγον νὰ / εἶναι καλὰ καμωμένα καὶ ἀπὸ κανεὶ νὰ μὴν ἔχην κανένα ἐμπόδιο ἐξὸ / χως ἀπὸ τὸ ἀμπέλιον ὅπου ἔχει εἰς τὸ Ἀγερσανὶν ἀπὸ τῆς Σακοντεντέδενας / τὸ ἀφήνει καὶ αὐτὸν τῆς ἀρχόντισσας του νὰ τὸ τρώγην ἕως τὴν ζωὴν καὶ ἂνι γένη [.....] / στου ὁ Ντεμενεγά- κης τοῦ ἀδελφοῦν του τοῦ σινιὸρ Φιλιππάκην ὁ υἱὸς παπαῶς, νὰ τοῦ τὸ [.....] / ἢ ἀρχόντισσάν του ἀποθάνοντάς της μὲ κοντετζιὸν σάν τὸ πάρην νὰ κἀν[η δύο]ο λει/- τουργίες τὴν ἐβδομάδα τῇ μιᾷ διὰ λόγουν του καὶ τὴν ἄλλην διὰ τὴν ἀρχόντισσάν του / καὶ νὰ τῷχην ὁ αὐτὸς παπάς νὰ τὸ τρώγην ἕως ὅλη του τὴν ζωὴν καὶ ἂνι κά- μην ἢ θυγατέ / ραν του κανένα παιδὶ παπαῶ νὰ εἶναι κρατημένος νὰ τὸ δώνην καὶ νὰ τὸ ἀφίνην πά / λι τοῦ ἐκείνου παπαῶ ὑπούδριν καὶ δὲν κάμειν ἢ θυγατέραν του κανένα παπαῶ καὶ γένειν / ἀπὸ ἐνκόνι του νὰ πηγαῖνον καὶ εἰσὲ κείνου. Εἰ δὲ πάλι καὶ μήδε ἐνκόνι του γενεῖν / νὰ πηγαῖνη ἀπὸ παπαῶ Γριμάλδην εἰδὲ καὶ δὲν εἶναι παπάς Γρι- μάλδης νὰ εἶναι εἰς τὴν / ἐξουσίαν τοῦ μητροπολίτην νὰ τὸ δώνην ὅτινος παπαῶ θέλη μὲ τοῦτον νὰ κἀνη καὶ τὸ ἄ / νωθεν ὀμπλιγον τίς λειτουργίες. Ἀκόμη λέγειν πῶς χρεωστοῦσιν κάμποσον χρέ / ος καὶ ἀφίνει τῆς ἀρχόντισσας του τὴν κουρὰ νὰ πρε-^N

τεντέρην νὰ δώσῃν ἀπ' ὅ,τιν / ἤθελε μπορεῖ ἀπὸ κείνα ποὺ τῆς ἀφίνειν ἢ πρᾶμα ἢ
 ὅ,τι ἄλλο ποὺ νὰ γροικᾷ νὰ / βγάλη τὸ χρέος καὶ ὡς τὸ κάμη νὰ εἶναι καλὰ καμου-
 μένον καὶ ἀπὸ κανεὶ νὰ μὴν / ἔχῃν κανέναν ἐμπόδιο. "Ἐτι ρωτηθεὶς παρ' ἐμοῦ τοῦνο
 εἰ ἔχειν παραγγεῖλει / τί ἕτερον καὶ εἰπέ μου οὐχὶ εἰ μὴ ἢ παρῶν του διαθήκην θέλει
 εἶσται ἰσχυρὰ / βεβαία καὶ ἀγάλαστην παρακαλώντας καὶ ἀξιόπιστους μαρτύρους
 οἱ ὅποιοι / γράφου κάτωθεν ὑπὸ χειρὸς τος ἀπογράφοντας καὶ ὁ ἴδιος ἀφέντης /
 Ἰακουμάκης εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς.— —

/ —Τζωρτζέτος Μπαρότζης μάρτυρας στᾶνωθε++

/ —Σταμάτης Χωματιανὸς μάρτυρας ὡς ἄνωθεν++

/ —Γιάκομο Γριμάλδη στέργω καὶ βεβαιώνω τὴν παρῶ διαθήκη—

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

60

Ἀνταλλαγή

φ. 38^{r-v}

/ [.....] καὶ πάλι ἀπὸ Τζανέ καὶ πάλι ἀπὸ Φρατζικιάκη

/ Φ. 35*

/ [+ Εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ] ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν ἀμήν, 1680 ἐν μηνὶ Ἰουλίου/
 21 κατὰ / τὸ παλαιὸ εἰς τὸ παρὸ τὰ δύο μέρη τὸ ἕ μέρος ὁ ἀφέντης Φρατζι / κάκης
 Μπαρότζης υἱὸς τοῦ ἀφέντην Γιάκουμου Μπαρότζη καὶ ἀ / πὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ
 μισέρ Τζανές Κοντοφρέος ἐπέσασι σὲ συνίβασης καὶ / καθαρὰ καταλλαγῆς καὶ ἀλ-
 λαξίας τὰ αὐτὰ δύο μέρη ὅ τε ἀφέν / τος Φρατζικιάκης εἰς στὸ Ντάι καὶ νὰ ἔχῃ τὸ
 μισὸ λιβάδι / [σύν / πλ / [ιο] τοῦ Τζίμη / Προπολι / άνου καὶ / τζή Κλα / μένης /
 καὶ Κουμού / νας Στράτας / ἀπὸ τὸ ὀποῖ[ο] / ἤθελε τῶχει ἀπὸ και / ροὺς τὸ ἄλλο
 μισὸ ἀγορασμένο ἀπὸ τὸν ἄνωθεν / Μπαρότζη ὁ λεγόμενος μισέρ Τζανές τῶρι τὴν
 σήμερο θέλει ὁ ἀφέντης / Φρατζικιάκης μὲ καλή του ὄρεξη καὶ ἄπλα του ὄρεξη καὶ /
 [καὶ] κάνει τὴν μπαρούσα καταλλαγή καὶ δίνει τὸ λεγόμενον μισ[ὸ] / λιβάδι τοῦ
 ἄνωθε μισέρ Τζανέ ἀπὸ τὴν σήμερο ἡμέρα καὶ ὁ μισέρ Τζανέ[ς] / δίνει τοῦ ἀφέντην
 Φρατζικιάκη ἓνα ἀνμπέλι καὶ ἓνα χωράφι στοῦν / Βεντούρη τὰ ἔχει ἀγορὰ ἀπὸ τὴν
 Μπελάγια τὰ σύνπλια στοὺς Χρ / ουσάκη Γιουστινιάνου καὶ τοῦ Βάβουλα τὰ ὀποῖα

* Ἡ ἀκόλουθη νοταριακὴ πράξις γράφηκε ἀπὸ τὸν υἱὸ τοῦ νοταρίου, Δημ. Μηνιάτη.

